

tvivlsomme, for de hviler på et forkert beregningsgrundlag.

Kristeligt Folkepartis argumentation skaber indtryk af, at alle udgifter til dagpenge betales af a-kasse-medlemmerne. Det er fortegnet. Sådan forholder det sig ikke i virkeligheden. Sandheden er, som også ministeren var inde på, at størstedelen af disse udgifter dækkes via skatten og dermed af alle på arbejdsmarkedet uanset medlemskab af en a-kasse.

Forslaget indebærer også, at folk på arbejdsmarkedet, som ikke står i en a-kasse, ville kunne opnå de samme rettigheder, som man har i a-kasse-systemet. Men her kan jeg, som jeg var inde på før, få øje på nogle tvister, i og med at man jo her går ind og taler om et tvunget obligatorisk bidrag, hvor der ved de private kasser trods alt er tale om et frivilligt medlemskab. Man vil med andre ord udhule de fordele, der er ved et medlemskab af en privat a-kasse, og opbygge et parallelt statsligt a-kasse-system som det her.

Klogskaben i det her forslag er for mig at se meget svær at få øje på. Virkningerne er jeg meget betænkelig ved, og vi tror ikke i Socialdemokratiet, at forslaget her vil skabe noget positivt – måske goder på et område, men mere smertefuldt på andre områder.

Alt i alt må vi afvise forslaget, og jeg skal i øvrigt på vegne af Det Radikale Venstre meddele, at de også afviser forslaget. Og jeg skal også på vegne af SF meddele, at de også afviser forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, på den her pulje af ordførertaler kan jeg jo forstå, at vi i hvert fald kan komme hurtigt igenem forslaget, og det kan da være en formildende omstændighed.

Jeg anerkender i høj grad, at man benytter sig af retten til at blive klogere. Jeg mener nu ikke, det er det, Socialdemokratiet er blevet i den sag her. Men man har åbenbart skiftet holdning. Nej, undskyld, jeg skulle stille spørgsmål til ordføreren:

Socialdemokratiets næstformand sagde på et tidspunkt, at han ville motivere landets 800.000 funktionærer til at melde sig ind i en a-kasse. I et forsøg på at undgå en dagpengereform af radikalt tilsnit, hvor alle tvinges til at forsikre sig mod ledighed, genfremsætter partiets næstformand nu en gammel socialdemokratisk idé om, at 800.000 fortrinsvis funktionærer og tjeneste-

mænd, fortrinsvis skolelærere, politifolk, embedsfolk i statens tjeneste osv., som ikke er medlem af en a-kasse, skal afkræves et særligt forhøjet AUD-bidrag. Og ifølge partifællen Jytte Andersen arbejder man med en foreløbig model, der siger 400 kr. om måneden i ekstra opkrævet AUD, hvilket svarer til 4.800 kr. årligt.

Det var ganske vist i 1991, og næstformanden hed Poul Nyrup Rasmussen. Men hvad er der så i øvrigt sket i mellemtiden, som gør det, man selv havde som idé dengang, fuldstændig umuligt?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg vil gerne ud fra de tal og oplysninger, som hr. Ole M. Nielsen her fremsatte, konstatere, at en stor part af de der 800.000 funktionærer, som hr. Ole M. Nielsen nævnte, har lyttet, for ifølge det beslutningsforslag, der ligger her, så er der tale om, at vi har ca. 440.000 i dag, der står uden for en arbejdsløshedskasse, og som ikke er medlem af en privat statsanerkendt arbejdsløshedskasse.

Virkeligheden er jo, at samtlige de der 440.000 set med mine øjne i hvert fald ud fra en teoretisk betragtning har mulighed for at melde sig ind i en af de eksisterende kasser. Det er der ikke noget som helst til hinder for.

Så skal jeg såmænd blot sige, at fra 1991 til 2001 er der gået 10 år. Verden har forandret sig utrolig meget, og hvad der var rigtigt dengang, behøver ikke nødvendigvis at være rigtigt i dag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er helt enig i, at man kan benytte sig af retten til at blive klogere, og det må være det, der er sket, for ellers er der ikke sket noget med forudsætningerne.

Det er rigtigt, at vi har fået en arbejdsmarkedsreform i mellemtiden med nogle arbejdsmarkedsfonde, men der er stadig væk den samme økonomiske forskel imellem dem, der er forsikrede, og dem, der ikke er forsikrede.

Med hensyn til tallene har jeg såmænd mere tillid til mine egne tal i dag end til dem fra Socialdemokratiet dengang. Hvorfor der er sket det fald fra 800.000 til 440.000, ved jeg ikke.

Men kan hr. Dyrlund ikke bekræfte, at det er en kendsgerning, at antallet, der melder sig ud af arbejdsløshedskasserne, nu er større, end det har været, og at antallet af medlemmer i arbejds-